

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 3 лютого 2010 р. N 157

Київ

Про затвердження Положення про Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Положення про Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України, що додається.
2. Ця постанова набирає чинності з 1 березня 2010 р., крім підпункту 41 пункту 4 Положення, затвердженого цією постановою, який набирає чинності з 17 травня 2013 року.

Прем'єр-міністр України

Ю. ТИМОШЕНКО

Інд. 40

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 3 лютого 2010 р. N 157

ПОЛОЖЕННЯ

про Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України

1. Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України (Держфінпослуг) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

Держфінпослуг є спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг у межах, визначених законодавством.

2. Держфінпослуг у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, а також указами Президента України і постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

Держфінпослуг узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, розробляє і в установленому порядку подає Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо вдосконалення законодавства.

3. Основними завданнями Держфінпослуг є:

- участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері надання фінансових послуг; розроблення і реалізація стратегії розвитку ринків фінансових послуг та вирішення системних питань їх функціонування;
- забезпечення розроблення та координації єдиної державної політики щодо функціонування накопичувальної системи пенсійного страхування;
- здійснення в межах своїх повноважень державного регулювання та нагляду за наданням фінансових послуг і дотриманням законодавства у відповідній сфері;
- захист відповідно до законодавства прав споживачів фінансових послуг;
- сприяння інтеграції ринків фінансових послуг в європейський та світовий ринки фінансових послуг.

4. Держфінпослуг відповідно до покладених на неї завдань:

- 1) аналізує стан і тенденції розвитку ринків фінансових послуг, розробляє пропозиції щодо формування державної політики у сфері фінансових послуг;
- 2) здійснює моніторинг руху капіталу в Україну та за її межі через ринки фінансових послуг;

3) розробляє і реалізує стратегію розвитку ринків фінансових послуг, вирішує системні питання їх функціонування;

4) бере участь у розробленні проектів Державного бюджету України та Державної програми економічного і соціального розвитку України на відповідний рік, Програми діяльності Кабінету Міністрів України, інших прогностичних та програмних документів соціального та економічного розвитку;

5) здійснює відповідно до законодавства державне регулювання та нагляд за діяльністю фінансових установ (крім банків, професійних учасників фондового ринку, інститутів спільного інвестування, фінансових установ, які мають статус міжурядових міжнародних організацій, Державного казначейства та державних цільових фондів);

6) здійснює державне регулювання та контроль за діяльністю бюро кредитних історій;

7) надає висновки про віднесення операцій до певного виду фінансових послуг;

8) здійснює реєстрацію фінансових установ та саморегулювальних організацій учасників ринків фінансових послуг;

9) веде:

Державний реєстр фінансових установ;

Єдиний реєстр бюро кредитних історій;

Єдиний державний реєстр страховиків (перестраховиків);

Державний реєстр страхових та перестрахових брокерів, видає свідоцтва про включення зазначених брокерів до такого реєстру;

Реєстр саморегулювальних організацій учасників ринків фінансових послуг;

Реєстр аудиторів, які можуть проводити аудиторські перевірки фінансових установ, та визначає порядок його ведення;

10) визначає вимоги до документів, що подаються для реєстрації Держфінпослуг фізичними та юридичними особами;

11) видає фінансовим установам відповідно до законів з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг відповідні дозволи, а також ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг;

12) затверджує умови провадження діяльності з надання фінансових послуг, для якої необхідно отримання відповідної ліцензії чи дозволу, та порядок здійснення контролю за дотриманням зазначених умов;

13) видає ліцензії на провадження діяльності, пов'язаної із збиранням, обробленням, зберіганням, захистом, використанням інформації, яка складає кредитну історію;

14) затверджує ліцензійні умови провадження господарської діяльності, пов'язаної із збиранням, обробленням, зберіганням, захистом, використанням інформації, що становить кредитну історію, та порядок здійснення контролю за їх дотриманням;

15) встановлює плату за реєстрацію документів і видачу ліцензій відповідно до законів з питань регулювання ринків фінансових послуг;

16) встановлює обмеження щодо суміщення надання певних видів фінансових послуг;

17) визначає критерії та нормативи ліквідності, капіталу і платоспроможності, прибутковості, якості активів та ризиковості операцій, якості систем управління та управлінського персоналу, дотримання правил надання фінансових послуг та інші показники і вимоги, що обмежують ризики, пов'язані з проведенням операцій з фінансовими активами;

18) затверджує методику формування небанківськими фінансовими установами, крім страхових компаній, недержавних пенсійних фондів та адміністраторів недержавних пенсійних фондів, резервів для відшкодування збитків за всіма видами кредитних операцій (у тому числі гарантій, поручительств, акцептів та авалів, підтверджених акредитивів, зобов'язань з кредитування, консолідованого іпотечного боргу), придбаними цінними паперами (у тому числі іпотечними сертифікатами з фіксованою дохідністю);

19) встановлює у передбачених законом випадках порядок формування і використання резервних та інших фондів фінансових установ;

20) визначає в межах своїх повноважень можливість та порядок надання окремих фінансових послуг юридичними особами, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами;

21) встановлює додаткові вимоги до договорів про надання фінансових послуг фізичним особам, якщо такі вимоги не визначені законом;

22) встановлює вимоги щодо програмного забезпечення та спеціального технічного обладнання фінансових установ, пов'язаного з наданням фінансових послуг;

23) встановлює правила підготовки, надання та обробки даних щодо діяльності фінансових установ за напрямками здійснення нагляду;

24) розробляє відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку методичні рекомендації щодо їх застосування під час ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності у фінансових установах;

25) встановлює порядок розкриття інформації та складення звітності учасниками ринків фінансових послуг відповідно до законодавства;

26) здійснює контроль за достовірністю інформації, що надається учасниками ринків фінансових послуг;

27) встановлює професійні вимоги до керівників, головних бухгалтерів фінансових установ;

28) проводить у межах своїх повноважень самостійно або разом з іншими уповноваженими органами виїзні та безвиїзні перевірки діяльності фінансових установ;

29) встановлює у визначених законом випадках кваліфікаційні вимоги до осіб, які провадять діяльність на ринках фінансових послуг;

30) визначає у межах своїх повноважень періодичність інспектування фінансових установ, а також їх споріднених та афілійованих осіб;

31) встановлює згідно із законом порядок та умови застосування заходів впливу;

32) у разі порушення законодавства про фінансові послуги накладає адміністративні стягнення за правопорушення та застосовує відповідно до закону заходи впливу;

33) приймає та надсилає фінансовим установам і саморегульвним організаціям обов'язкові до виконання розпорядження щодо усунення порушень законодавства про фінансові послуги та вимагає надання необхідної інформації та документів;

34) звертається до бюро кредитних історій з письмовим застереженням щодо припинення порушення та вжиття необхідних заходів для його усунення;

35) надсилає:

правоохоронним органам матеріали стосовно фактів, які містять ознаки правопорушень, застосування заходів впливу щодо яких не входить до компетенції Держфінпослуг;

органам Антимонопольного комітету матеріали про факти, які містять ознаки порушень антимонопольного законодавства;

36) звертається до суду з позовами (заявами) щодо порушення законодавства про фінансові послуги, а також в інших передбачених законом випадках;

37) повідомляє Національний банк та Державну комісію з цінних паперів та фондового ринку про спостереження та висновки, необхідні для виконання покладених на них обов'язків;

38) забезпечує доступ Національного банку та Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку до власної інформаційної бази даних, що ведеться з метою регулювання ринків фінансових послуг;

39) проводить разом з Національним банком, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку один раз на квартал або на вимогу одного з керівників зазначених органів оперативні наради з питань забезпечення співпраці та координації своєї діяльності;

40) визначає порядок реєстрації, ліцензування, ліквідації філій страховиків-нерезидентів, здійснення нагляду за їх діяльністю, а також застосування заходів впливу до них;

41) здійснює реєстрацію філій страховиків-нерезидентів;

42) визначає порядок реєстрації страхових та перестрахових брокерів, за винятком страхових та перестрахових брокерів-нерезидентів;

- 43) затверджує форму повідомлення страхового та/або перестрахового брокера-нерезидента про намір провадити діяльність на території України;
- 44) затверджує перелік посередницьких послуг у сфері страхування та перестраховання;
- 45) визначає порядок формування статутного (складеного) капіталу страховика цінними паперами, що випускаються державою, за їх номінальною вартістю;
- 46) встановлює вимоги до гарантійного депозиту філій страховиків-нерезидентів;
- 47) затверджує положення про централізовані страхові резервні фонди;
- 48) встановлює обсяги страхових зобов'язань залежно від виду договору страхування життя, а також мінімальні строки дії договорів страхування життя;
- 49) визначає порядок та умови ведення персоніфікованого (індивідуального) обліку договорів страхування життя;
- 50) встановлює за погодженням з Національним банком розміри кредитів, порядок та умови їх видачі страхувальникам, які уклали договори страхування життя, а також порядок формування резерву для покриття можливих втрат;
- 51) визначає кваліфікаційні вимоги до осіб, які мають право проводити актуарні розрахунки, видає їм відповідні свідоцтва та здійснює організаційно-методичне забезпечення таких розрахунків;
- 52) визначає характеристики та класифікаційні ознаки видів добровільного страхування;
- 53) реєструє під час видачі ліцензії на право здійснення відповідного виду страхування прийняті страховиком правила страхування для такого виду, а також зміни та/або доповнення до цих правил;
- 54) здійснює контроль за платоспроможністю страховиків відповідно до взятих ними страхових зобов'язань перед страхувальниками;
- 55) встановлює особливості забезпечення правонаступництва щодо укладення договорів страхування в разі реорганізації страховика;
- 56) затверджує методику визначення звичайної ціни страхового тарифу;
- 57) встановлює:
 - вимоги до рейтингу фінансової надійності (стійкості) страховиків та перестраховиків-нерезидентів;
 - вимоги до порядку укладення договорів із страховиками-нерезидентами;
 - порядок провадження на території України посередницької діяльності з укладення договорів страхування із страховиками-нерезидентами та визначає відповідні вимоги;
- 58) переглядає з урахуванням рівня інфляції та індексу споживчих цін розміри лімітів відповідальності страховика за договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів;
- 59) затверджує за поданням Моторного (транспортного) страхового бюро:
 - зразки типових полісів і договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів;
 - положення про єдину централізовану базу даних щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів;
 - розмір базового страхового платежу та коригуючі коефіцієнти, що застосовуються під час обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів;
- 60) погоджує статут Моторного (транспортного) страхового бюро;
- 61) виконує функції Координаційної ради Моторного (транспортного) страхового бюро у разі, коли повноважне засідання Координаційної ради не скликається протягом 120 днів або Координаційна рада неспроможна у встановлений строк прийняти рішення з певного питання;
- 62) затверджує перелік внутрішніх положень та процедур, які повинна розробити та затвердити кредитна спілка для забезпечення своєї ефективної та безпечної діяльності;
- 63) визначає особливості створення, державної реєстрації, ліцензування та діяльності об'єднаної кредитної спілки;
- 64) затверджує перелік державних цінних паперів, які придбаває кредитна спілка;

65) приймає рішення про надання одній із всеукраїнських асоціацій кредитних спілок статусу саморегульованої організації кредитних спілок - членів асоціації, погоджує статут і внутрішні положення такої організації у частині виконання делегованих Держфінпослуг функцій, здійснює моніторинг їх виконання та у разі необхідності припиняє або відкликає відповідні повноваження, у тому числі позбавляє асоціацію кредитних спілок статусу саморегульованої організації;

66) здійснює нагляд та регулювання діяльності управителів фондів фінансування будівництва, управителів фондів операцій з нерухомістю, фінансових установ, які проводять операції з іпотечного кредитування, є емітентами іпотечних сертифікатів та суб'єктами управління іпотечними активами;

67) встановлює порядок проведення прилюдних торгів з продажу іпотечних активів та у визначених законодавством випадках призначає такі торги;

68) встановлює порядок ведення обліку іпотечного покриття та операцій з ним;

69) доводить до відома власників іпотечних сертифікатів рішення суду про заміну управителя іпотечними активами, пропонує власникам сертифікатів, які відповідають установленим законом вимогам до управителя, подати пропозиції щодо виконання ними функцій управителя, призначає тимчасового розпорядника платежів з числа працівників Держфінпослуг та погоджує передачу функцій розпорядника платежів власникові іпотечних сертифікатів;

70) встановлює порядок розкриття інформації та складення звітності учасниками ринків фінансових послуг - суб'єктами накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування;

71) надає в установленому законодавством порядку Пенсійному фондові України інформацію про:

вартість оплати договорів страхування довічних пенсій усіх видів, розрахункові розміри довічних пенсій у відповідному пенсійному віці за такими договорами, рівень інвестиційного доходу, що застосовуються під час проведення розрахунку довічних пенсій, і поточний фінансовий стан страхових організацій;

показники діяльності страхових організацій, зокрема такі, що використовуються під час проведення розрахунку довічних пенсій;

72) встановлює порядок оприлюднення інформації про послуги з недержавного пенсійного забезпечення, яка підлягає оприлюдненню, та визначає вимоги до складу такої інформації;

73) визначає форму та обсяг інформації про діяльність суб'єктів накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, що підлягає офіційному оприлюдненню, а також визначає його періодичність;

74) встановлює порядок заснування представництв, філій та інших відокремлених підрозділів адміністратора недержавного пенсійного фонду;

75) затверджує методику визначення розмірів пенсійних виплат недержавних пенсійних фондів;

76) встановлює граничні тарифи на оплату послуг з адміністрування недержавного пенсійного фонду, а також визначає розмір оплати послуг призначеного тимчасового адміністратора недержавних пенсійних фондів;

77) встановлює порядок обчислення суми пенсійних коштів та порядок їх перерахування до інших фінансових установ, які надають послуги з недержавного пенсійного забезпечення, затверджує методику обчислення витрат адміністратора недержавного пенсійного фонду на переведення пенсійних коштів та встановлює порядок сплати пені зазначеним адміністратором за несвоєчасне перерахування пенсійних коштів;

78) погоджує склад ради недержавних пенсійних фондів та зміни у її складі;

79) встановлює за погодженням з Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку правила підготовки інвестиційних декларацій недержавних пенсійних фондів, вимоги до таких декларацій, порядок їх реєстрації та внесення до них змін;

80) встановлює порядок:

реєстрації статутів недержавних пенсійних фондів, пенсійних схем та порядок внесення змін до зазначених документів;

ведення персоніфікованого обліку учасників недержавних пенсійних фондів;

проведення зборів засновників недержавного пенсійного фонду шляхом опитування;

81) приймає відповідно до закону рішення за порядком денним зборів засновників недержавного пенсійного фонду у разі, коли такі збори не відбулися;

82) встановлює у визначених законодавством випадках порядок реорганізації недержавних пенсійних фондів, утворення та функціонування ліквідаційної комісії, її склад та повноваження, а також процедуру ліквідації кожного окремого недержавного пенсійного фонду;

83) здійснює контроль за діяльністю аграрної біржі у сфері регулювання і нагляду за операціями продажу товарів на умовах споту та форварду, правильністю укладення і виконання зобов'язань за іншими видами товарних деривативів, а також у сфері надання страхових субсидій;

84) виконує в межах своїх повноважень функції суб'єкта державного фінансового моніторингу;

85) визначає за погодженням із Держфінмоніторингом вимоги до організації проведення фінансового моніторингу фінансовими установами та юридичними особами, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами, але мають право на надання фінансових послуг відповідно до законів та нормативно-правових актів Держфінпослуг, для виконання ними вимог актів законодавства з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму;

86) надає інформацію на запити юридичних осіб;

87) здійснює співробітництво з міжнародними організаціями, державними органами і неурядовими організаціями іноземних держав з питань регулювання ринків фінансових послуг, вивчає, узагальнює та поширює світовий досвід із зазначених питань;

88) забезпечує запровадження міжнародно визнаних правил розвитку ринків фінансових послуг;

89) розробляє і вносить у встановленому порядку пропозиції щодо укладення, денонсації міжнародних договорів України, укладає відповідно до законодавства міжнародні договори міжвідомчого характеру;

90) бере участь у міжнародних конференціях, симпозіумах, семінарах, зустрічах, нарадах з питань, що належать до її компетенції;

91) бере участь у реалізації державної політики з питань охорони державної та професійної таємниці, здійснює контроль за її зберіганням у своїй системі;

92) виконує відповідно до законодавства функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери її управління;

93) координує в установленому порядку навчання, перепідготовку, підвищення кваліфікації кадрів, організовує наради, семінари, конференції з питань надання фінансових послуг;

94) оприлюднює в офіційних засобах масової інформації основні положення свого щорічного звіту;

95) виконує згідно із законом інші функції, що випливають із покладених на неї завдань.

5. Держфінпослуг має право:

1) вимагати під час реєстрації фінансових установ та ліцензування їх діяльності документи, визначені законодавством;

2) одержувати в установленому законодавством порядку від фінансових установ звітність та іншу інформацію згідно із законодавством, а від підприємств, установ (у тому числі банків), організацій та громадян - інформацію, необхідну для виконання покладених на Держфінпослуг завдань;

3) здійснювати інспектування фінансових установ, а також їх споріднених та афілійованих осіб;

- 4) залучати спеціалістів центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками) до розгляду питань, що належать до її компетенції, а також експертів, які мають відповідну кваліфікацію, до проведення перевірок (інспектування) фінансових установ;
- 5) вимагати від посадових осіб фінансових установ, регулювання і нагляд за діяльністю яких здійснює Держфінпослуг, надання пояснень, необхідної інформації та документів, вилучати під час проведення перевірок на строк до трьох робочих днів документи, які підтверджують факти порушення актів законодавства;
- 6) досліджувати дані про клієнта фінансової установи з метою виконання завдань з нагляду;
- 7) вимагати звільнення з посад осіб, які не відповідають установленим вимогам до зайняття відповідних посад у фінансових установах;
- 8) зупиняти у передбачених законом випадках дію дозволу на право здійснення емісії сертифікатів фонду операцій з нерухомістю;
- 9) встановлювати вимоги до методики розрахунку викупної суми за договором страхування життя;
- 10) встановлювати порядок та форму ведення обліку договорів страхування і вимог (заяв) страхувальників щодо виплати страхової суми або страхового відшкодування;
- 11) проводити перевірки, в тому числі тематичні та зустрічні, щодо правильності застосування страховиками законодавства про страхову діяльність і достовірності їх звітності за показниками, що характеризують виконання договорів страхування;
- 12) призначати один раз на рік проведення за рахунок страховика додаткової обов'язкової аудиторської перевірки з визначенням аудитора;
- 13) видавати страховикам приписи про усунення виявлених порушень законодавства з питань страхової діяльності, а у разі невиконання таких приписів зупиняти чи обмежувати до усунення виявлених порушень дію ліцензій зазначених страховиків або приймати рішення про відкликання ліцензій та виключення страховиків з Державного реєстру фінансових установ;
- 14) видавати страховим посередникам приписи про усунення виявлених порушень законодавства, а у разі їх невиконання приймати рішення щодо виключення страхового або перестрахового брокера з державного реєстру страхових і перестрахових брокерів;
- 15) одержувати від страхових та перестрахових брокерів установлену звітність про їх діяльність та інформацію про укладені договори, а також необхідні пояснення;
- 16) одержувати в установленому порядку від аварійних комісарів інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань, зокрема інформацію про обставини і причини настання страхового випадку та заподіяну шкоду;
- 17) призначати проведення примусової санації страховика у випадках та порядку, що встановлені законом;
- 18) делегувати об'єднанням фінансових установ повноваження щодо розроблення і впровадження правил поведінки на ринках фінансових послуг та/або сертифікації фахівців ринку фінансових послуг, а також додаткові повноваження, можливість делегування яких передбачено законами з питань регулювання ринків фінансових послуг;
- 19) надавати професійному об'єднанню бюро кредитних історій статус саморегулювальної організації;
- 20) одержувати в установленому законодавством порядку від органів державної статистики, центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування інформацію, документи та матеріали, необхідні для виконання покладених на неї завдань;
- 21) користуватися інформаційними базами даних Національного банку та Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, які ведуться з метою регулювання ринків фінансових послуг;
- 22) у межах співробітництва з міжнародними організаціями, державними органами і неурядовими організаціями іноземних держав:

надавати та одержувати на умовах взаємності інформацію з питань нагляду за фінансовими ринками і установами, яка не становить державної таємниці та надання якої не призводить до розголошення професійної таємниці;

надавати інформацію про діяльність окремих фінансових установ у випадках і порядку, що встановлені відповідними міжнародними договорами, учасником яких є Україна;

23) утворювати, реорганізовувати, ліквідувати свої територіальні управління, які не мають статусу юридичної особи;

24) утворювати, реорганізовувати, ліквідувати в установленому законодавством порядку підприємства, установи та організації, що належать до сфери управління Держфінпослуг;

25) засновувати друковані видання для висвітлення в них питань розвитку та функціонування ринків фінансових послуг.

6. Держфінпослуг під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з центральними та місцевими органами виконавчої влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, саморегулювальними об'єднаннями фінансових установ, а також з відповідними органами іноземних держав та міжнародних організацій.

7. Держфінпослуг у межах своїх повноважень на основі та на виконання актів законодавства видає розпорядження, організовує і контролює їх виконання.

Держфінпослуг у разі потреби видає разом з іншими центральними органами виконавчої влади та іншими державними органами спільні акти.

Нормативно-правові акти Держфінпослуг підлягають державній реєстрації у встановленому законодавством порядку.

Рішення Держфінпослуг, прийняті в межах її повноважень, є обов'язковими для виконання центральними і місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та громадянами.

8. До складу Держфінпослуг як колегіального органу входить її Голова, заступники Голови та не менше трьох членів Комісії - директорів департаментів.

9. Основною формою роботи Держфінпослуг як колегіального органу є засідання, які проводяться у разі потреби, але не рідше ніж один раз на місяць.

Голова Держфінпослуг визначає порядок денний засідання, скликає та проводить засідання Комісії.

Засідання Комісії вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина складу Комісії.

Рішення Комісії приймається шляхом голосування більшістю голосів складу Комісії.

10. До виключної компетенції Держфінпослуг як колегіального органу належить:

1) погодження концепцій, стратегій та програм розвитку ринків фінансових послуг, проектів законів України, указів Президента України, постанов Верховної Ради України та актів Кабінету Міністрів України, що розробляються Держфінпослуг;

2) затвердження нормативно-правових актів та методичних рекомендацій з питань, що належать до її компетенції;

3) надання у визначених законом випадках статусу саморегулювальних організацій об'єднанням учасників ринків фінансових послуг, регулювання і нагляд за діяльністю яких здійснює Держфінпослуг;

4) затвердження положень про департаменти та територіальні управління Держфінпослуг, а також статутів (положень) підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Держфінпослуг;

5) схвалення рішень директорів департаментів Держфінпослуг про внесення інформації щодо юридичної особи до Державного реєстру фінансових установ або виключення такої інформації, а також рішень про видачу, анулювання, зупинення або поновлення ліцензій на надання фінансових послуг;

6) затвердження регламенту Держфінпослуг;

7) прийняття рішень про відсторонення керівництва від управління фінансовою установою у разі недотримання законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють

діяльність з надання фінансових послуг, призначення тимчасової адміністрації та її керівника;

8) утворення Консультаційно-експертної ради, затвердження її складу та положення про неї;

9) утворення громадської ради, затвердження її складу та положення про неї;

10) затвердження плану роботи та річного звіту про діяльність Держфінпослуг;

11) виконання функцій, передбачених підпунктами 7, 10, 12, 14 - 25, 27, 29, 31, 40, 42 - 52, 55 - 65, 67, 68, 70, 72 - 77, 79 - 82, 85 пункту 4, а також реалізація прав, установлених підпунктами 7, 9, 10, 17 - 19 та 23 - 25 пункту 5 цього Положення.

11. Держфінпослуг очолює Голова, якого призначає на посаду та звільняє з посади Кабінет Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України.

Голова Держфінпослуг несе персональну відповідальність перед Кабінетом Міністрів України за діяльність Держфінпослуг.

Головою Комісії призначається особа, яка має бездоганну ділову репутацію, вищу економічну чи юридичну освіту і досвід постійної (не менш як сім років) роботи за фахом.

Голова Держфінпослуг:

1) здійснює керівництво поточною роботою Держфінпослуг та вирішує питання щодо її діяльності, за винятком тих, що належать до виключної компетенції Держфінпослуг як колегіального органу;

2) представляє Держфінпослуг у відносинах з державними органами іноземних держав з питань нагляду за діяльністю фінансових установ, міжнародними організаціями, уповноваженими установами іноземних держав та забезпечує налагодження співробітництва з ними;

3) представляє Кабінет Міністрів України за його дорученням у міжнародних організаціях;

4) представляє питання діяльності Держфінпослуг у Кабінеті Міністрів України, подає на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, розробником яких є Держфінпослуг;

5) вносить Прем'єр-міністрові України пропозиції щодо призначення на посаду та звільнення з посади своїх заступників та членів Комісії - директорів департаментів;

6) організовує наради, забезпечує співпрацю та координацію діяльності Держфінпослуг з Національним банком, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку, іншими центральними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування;

7) підписує рішення Держфінпослуг як колегіального органу;

8) видає накази та доручення з питань, що належать до його компетенції;

9) розподіляє обов'язки між членами Комісії, у тому числі між своїми заступниками;

10) призначає на посаду та звільняє з посади працівників Держфінпослуг;

11) розглядає в установленому порядку питання щодо присвоєння працівникам Держфінпослуг відповідних рангів державних службовців, заохочення, притягнення до дисциплінарної відповідальності;

12) забезпечує проведення внутрішнього контролю та аудиту, контролює розгляд скарг учасників ринку і споживачів фінансових послуг та реагування на них;

13) скасовує у разі потреби рішення директорів департаментів та інших посадових осіб Держфінпослуг, за винятком рішень про внесення інформації щодо юридичної особи до Державного реєстру фінансових установ або виключення цієї інформації, а також про видачу, анулювання, зупинення або поновлення ліцензій на надання фінансових послуг;

14) укладає та розриває відповідно до законодавства контракти з керівниками державних підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Держфінпослуг;

15) приймає рішення про розподіл коштів державного бюджету, головним розпорядником яких є Держфінпослуг;

16) здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

12. Голова Держфінпослуг має заступників, які призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України.

Заступником Голови Держфінпослуг призначається особа, яка має бездоганну ділову репутацію, вищу освіту та досвід постійної (не менш як п'ять років) роботи за фахом, що відповідає її функціональним обов'язкам у Комісії.

Заступники Голови Держфінпослуг відповідають за забезпечення координуючих функцій у Держфінпослуг, провадження аналітичної та методологічної діяльності, вирішення питань кадрового, фінансового, інформаційного та матеріально-технічного забезпечення діяльності Держфінпослуг.

13. Члени Комісії - директори департаментів Держфінпослуг призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України.

Членом Комісії - директором департаменту Держфінпослуг призначається особа, яка має бездоганну ділову репутацію, вищу освіту та досвід постійної (не менш як п'ять років) роботи за фахом, що відповідає функціональним обов'язкам у Комісії.

Члени Комісії - директори департаментів Держфінпослуг відповідають за організацію і виконання функцій регулювання та нагляду за діяльністю фінансових установ та ринків фінансових послуг.

Член Комісії - директор департаменту Держфінпослуг має право відповідно до компетенції підписувати від імені Держфінпослуг документи правозастосовчого характеру, вирішувати питання щодо внесення до Державного реєстру фінансових установ інформації про фінансові установи, їх ліцензування, застосування заходів впливу, проведення інших заходів, спрямованих на реалізацію його повноважень, передбачених цим Положенням.

14. Для розгляду наукових рекомендацій та інших пропозицій щодо виконання основних завдань діяльності Держфінпослуг може утворюватися Консультаційно-експертна рада, яка є постійно діючим на громадських засадах дорадчим органом, що бере участь в обговоренні проектів актів, які розробляються та/або розглядаються Держфінпослуг.

До складу Консультаційно-експертної ради можуть входити представники органів виконавчої влади, саморегульованих організацій та інших об'єднань учасників ринків фінансових послуг, науковці та фахівці з відповідних питань.

15. Для координації заходів, пов'язаних з проведенням консультацій з громадськістю та моніторингу врахування громадської думки, при Держфінпослуг може утворюватися консультативно-дорадчий орган - громадська рада, яка діє на підставі положення, що затверджується Держфінпослуг.

До складу громадської ради можуть входити представники громадських організацій, професійних спілок та інших об'єднань громадян, а також представники колегій відповідних місцевих і регіональних галузевих рад підприємців, органів місцевого самоврядування, засобів масової інформації.

16. Граничну чисельність працівників Держфінпослуг затверджує Кабінет Міністрів України.

Структура центрального апарату Держфінпослуг складається з департаментів та їх підрозділів, що виконують функції з регулювання та нагляду за діяльністю фінансових установ та ринків фінансових послуг, а також структурних підрозділів організаційного, кадрового, правового, аналітичного, інформаційного та матеріально-технічного забезпечення.

Структуру Держфінпослуг затверджує її Голова.

Штатний розпис і кошторис Держфінпослуг затверджує її Голова за погодженням з Мінфіном.

17. Держфінпослуг є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Державного казначейства, печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.